

PREDSIEDNIK REPUBLIKE SLOVENIJE BORUT PAHOR

FOTO: GREGA WERNIG

Šport je v času, ko ni zaupanja, privilegiran

Predsednik naše države je vedno zanimiv sogovornik. Z velikim zanosom govori, ko beseda nanese na šport, za katerega meni, da je v tem trenutku eno od tistih področij, ki je naši državi lahko res v ponos.

O Ekipi SN

Tiskan jezik je izkazan jezik v materialnem smislu. In ga zelo cenim. Zelo v redu se mi zdi, da ste naredili ta projekt skupaj s Sportskimi novostmi. Zaradi tega ima malo več možnosti, da preživi, da je časopis bolj bran in kvalitetnejši. V tej luči se mi to zdi zelo v redu in pozdravljam združitev.

JURIJ ZAVRŠNIK

Vedno, ko stopiš v predsedniško palačo, te to navda s posebnim občutkom. Čutiš spoštovanje do institucije, države in predsednika, ki pravzaprav pooseblja nas vse. In to ne glede na to, kaj si misliš o politiki in politikih. Imeli smo čast, da nas je na neformalni pogovor in kratek intervju povabil kar predsednik Borut Pahor. Povod je bila seveda nova Ekipa SN oziroma združitev moči, ki naj bi slovenskemu športnemu časopisu dala neko novo, višjo raven. V začetku nam je predsednik iskreno čestital za časopis, ki ga delamo, potem pa je pogovor tekkel o marsičem. Z odgovornim urednikom Ekipe SN Goranom Obrezom sta govorila o nogometu (Pahor je razkril, da je bil v mladosti navijač Milana, z malce omahovanja je dodal, da mu je danes najljubši Real, sicer pa zelo spoštuje kontroverznega Joseja Mourinha). Pogovarjali smo se tudi o podhranjenosti slovenskega športa in srditem boju tiskanih medijev za obstanek na trgu, pa seveda tudi o nedeljski nogometni tekmi med Slovenijo in Anglijo na Stožicah. Kot vedno je bil predsednik Borut Pahor iskričev sogovornik, ki je jasno izrazil svoja stališča.

● **Kako gledate na šport v Sloveniji? Ali pri nas ima takšno veljavo, kot si jo zasluži, glede na to, da dviguje moralo naroda?**

V tem trenutku je šport bržkone vodilni navdihovalec ljudi pri nas. Naše skupnosti. Zdi se mi, da šport bolj kot znanost, kultura in še posebej politika vihti zastavo slovenskega ponosa in samozavesti.

● **Po drugi strani je odstotek pomoči države športu precej manjši od pomoči kulturi.**

Nekaj od tega bo poskušal popraviti nov zakon o športu, ki je v pripravi. Tako kot vsi zakoni se tudi o tem krešejo različna mnenja. Zagotovo bo tudi takšno vprašanje prišlo na plan. Čeprav razumem potrebo po finančnih spodbudah za šport in ostalo, menim, da bi morale biti te le v skrajni sili. Na koncu se pokaže, da tisti, ki zmore tudi v najslabših razmerah, poseže po zvezdah v vsakem primeru. V tem je čar podjetnosti v znanosti,

politiki in tudi v športu. Govorimo o tekmovalni miselnosti. Ko dajete subvencije v politiki, športu, kulturi, znanosti, takoj ustvarite okolje, ki je manj konkurenčno in manj tekmovalno. Nočem reči, da je pravilo, da so večji dosežki, če ni subvencij. Seveda ne. Noro bi bilo, če bi to trdil. Danes vse visoko razvite družbe poskušajo najti pravo ravnotežje med pomočjo države in odgovornostjo športa, znanosti, kulture in drugih področij, da se razvijajo. Ampak imate prav. Šport je danes zastavonoša našega nacionalnega ponosa, dostojanstva in samozavesti. Za šport res ni mogoče trditi, da mu država velikodušno pomaga. Kultura pa je, kot ste rekli, in to priznavam tudi sam kot politik, neke vrste izjema. Če ne veste, smo edini narod, ki ima za državni praznik dan kulture. V tem smislu je res, da je Slovenija pred osamosvojitvijo in zlasti po njej kulturi dajala in ji še vedno daje poseben pomen, in prav je, da ji ga bo še naprej dajala. Vem, da športni bralci ne bodo navdušeni, ampak mislim, da je to treba na neki način razumeti.

● **Ali je športni časopis za Slovence kot narod pomemben?**

Tako kot za vsak tiskani medij se tudi pri vas postavlja vprašanje konkurence in tekme s spletom. To je atraktivno vprašanje – kaj se bo zgodilo s tiskanimi mediji v naslednjih desetih ali dvajsetih letih, ko bo splet verjetno prešel v neke druge, v tem trenutku nam še nepredstavljive razsežnosti. Toda dokler je in dokler ima pomembno funkcijo, je vsak tiskan medij v slovenskem, našem, jeziku pomemben medij. To je moje načelno stališče. Slovenščina je jezik maloštevilčnega naroda, in dokler ga bomo ohranjali v tiskani izdaji, ne samo na spletu, bo živel. Na spletu jezik obstaja, vendar v tiskani izdaji živi še prav posebej. Imenitno se mi zdi, da imamo časopis na področju športa, znanosti, kulture ... Na vseh področjih. Da pokaže, da imamo jezik v materialnem smislu. Tiskan jezik je izkazan jezik v materialnem smislu. In ga zelo cenim. Zelo v redu se mi zdi, da ste naredili ta projekt skupaj s Sportskimi

novostmi. Zaradi tega ima malo več možnosti, da preživi, da je časopis bolj bran in kvalitetnejši. V tej luči se mi to zdi zelo v redu in pozdravljam združitev.

● **Bili ste tudi na reprezentančni nogometni tekmi med Slovenijo in Anglijo v Stožicah.**

Kako gledate na tak poraz? Trudiš se, trudiš in trudiš, pa ti na koncu vse spolzi iz rok. Nekaj podobnega se zgodi tudi na splošno v življenju, verjetno tudi v politiki.

Zagotovo. Na vseh področjih. Nisem bil nezadovoljen s

tekmo, ki sem jo gledal. Iz Stožic nisem šel s slabim občutkom. Nisem pričakoval, da bomo premagali Angleže. Na kakšni tekmi imam kdaj pa kdaj občutek, da bi nasprotnika lahko premagali. Pa ne zato, ker bi bil po kvaliteti slabši tekmelec od nas, ampak ker igra slabše, slabši nogomet od nas. V nedeljo naši niso igrali slabše, a so na koncu vseeno izgubili. Treba je vedeti – pri smučanju odloča stotinka, pri nogometu odloča gol.

Angleži so v tem smislu v nedeljo pokazali večjo podjetnost. Vprašanja o sreči in nesreči so nepomembna in neumestna. Izgubili smo, a nismo bili potolčeni. S stadiona zaradi poraza res nisem

šel nezadovoljen. Včasih pa sem nezadovoljen kljub drugačnemu rezultatu. S prijateljem sva se pogovarjala o nedeljski tekmi in si izmenjala mnenja, pa sem mu rekel – raje vidim dobro igro, a da izgubimo, kot slabo igro, pa da zmagamo. Seveda ne vedno, kajti nekatere tekme so drugačne. Pri tekmah, v katerih imamo izrazitega favorita, in to nisemo mi, pa se mi to zdi odlika.

● **Od kod Slovincem taka podjetnost na področju športa? Tina Maze, Primož Kozmus, skakalci ...**

Nimamo je samo na področju športa, ampak tudi v drugih sferah. Kakšnim drugim področjem se ta trenutek dela krivica, saj smo ravno tako zelo uspešni. Šport je mogoče izjema zato, ker je v tem času, ko nihče več ničesar ne verjame, merljiv. Merljiv je. Tina Maze lahko s številkami dokaže, da je bila pred dvema sezonama prepričljivo najboljša vseh časov, da je bila v pretekli sezoni prepričljivo druga in za las ni osvojila velikega kristalnega globusa, Jakov Fak je bil najboljši in zmagal na tekmi na svetovnem prvenstvu, Peter Prevc je bil drugi v skupnem seštevku svetovnega pokala z istim seštevkom točk ... Vse to je merljivo. To je tisto, kar dela šport, v

O pomenu športa pri nas

Šport je mogoče izjema zato, ker je v tem času, ko nihče več ničesar ne verjame, merljiv. Merljiv je. Tina Maze lahko s številkami dokaže, da je bila pred dvema sezonama prepričljivo najboljša vseh časov. To je tisto, kar dela šport, v času, ko ni velikega zaupanja do vsega, privilegiranega.

času, ko ni velikega zaupanja do vsega, privilegiranega. Pravzaprav je to za športnike še bolj stresno, ker se seveda v takem položaju od njih pričakuje še več. Na drugi strani so tudi uspehi športnikov toliko bolj nagajeni z družbenim občudovanjem. Vse to dela

šport nekaj posebnega. In ker so naši športniki glede na velikost našega naroda zelo uspešni, so tudi predmet občudovanja, in to se mi zdi zelo v redu.

● **V nedeljo boste sodelovali tudi na dobrodelni športni prireditvi Vrabček upanja. To je povezovanje športa in dobrotelosti. V zadnjih štirih ali petih letih se je pojavilo ogromno dobrodelnih prireditev, ki se povezujejo s športom.**

Pravzaprav smo samo ujeli trend, ki je v zahodnem svetu deloval že dolgo časa, da se šport povezuje s človekoljubjem in obratno. Zadnjič sem bral članek o tem, ali je prav, da gremo tekači, sam sem namreč tekač, teči za tiste, ki tega ne morejo. Recimo »Križa za življenje«. Ali je prav, da se tekači na neki način »afnamo« na teku? Potem sem se spraševal – zakaj pa bi bil manj solidaren, če bi tekel, ne da bi dal denar oziroma prispevek. Zakaj ne? Zdi se mi samo imenitno, če se šport in solidarnost povezuje za dober namen. Ob dobrem delu se širi tudi šport. Ko sem prišel v Ljubljano, sem bil na Poti spominov in tovarštva precej osamljen, trideset let pozneje pa je nekaj povsem drugega. Danes je vsak dan na Poti spominov in tovarštva ogromno tekačev, kolesarjev ... Danes se z rekreacijo ukvarja veliko več ljudi kot pred tridesetimi leti. Na tem področju smo Slovenci naredili navdušujoč korak naprej. Če smo že na katerem področju naredili velik korak naprej k najbolj razvitim državam na svetu, smo ravno na področju športa in posebej rekreacije z rami ob rami s skandinavskimi državami oziroma smo na tem področju zelo blizu njihovega načina življenja. Zelo ponosen sem na to in hkrati sem zelo zadovoljen, da nam je uspelo. Všeč mi je tudi, ker so tudi mladi navdušeni nad tem in sprejemajo tak način razmišljanja. Ne reče se zastonj zdrav duh v zdravem telesu. Tudi pri sebi vidim – če imam moč in eksplozivnost, ki ju seveda dobim z redno rekreacijo, lažje delam, lažje in boljše razmišljam.

